

4. Anmodning til generalsekretæren om at indhente samtykke fra en medlemsstat, inden man benytter sammenlignende statistisk materiale fra disse områder.

5. Anerkendelse af den nederlandske regerings meddelelse om, at den, efter at Indonesien er blevet en selvstændig stat, ophører med at sende oplysninger derfra.

Samtlige disse 5 resolutionsforslag godkendtes af 4. udvalg og vedtoges af plenarforsamlingen den 12. december 1950. Danmark stemte i udvalget for resolutionerne nr. 1, 2 og 5, men imod 3 og 4, idet man med hensyn til resolution nr. 3 fandt, at det var rimeligt at vente, til spørgsmålet om menneskerettighedskonventionen var afklaret, medens man angående resolution nr. 4 ikke fandt den tilsigtede begrænsning i materialets anvendelse ønskelig. Det samme var tilfældet i plenarforsamlingen.

Endvidere valgte forsamlingen Cuba og Pakistan som efterfølgere for Sverige og Venezuela i det særlige udvalg fra den 1. januar 1951.

4. Sydvestafrika.

Dette spørgsmål havde stået på alle de foregående forsamlings dagsorden*), og 4. forsamling havde den 6. december 1949 vedtaget at indhente et responsum fra den mellemfolkelige domstol for at få Sydvestafrikas folkeretlige stilling fastslået. Domstolen havde den 11. juli 1950 afgivet et responsum gående ud på,

1) at Den Sydafrikanske Union fortsat er undergivet internationale forpligtelser ifølge folkeforbundspagtens artikel 22 og mandatet for Sydvestafrika;

2) at pagtens kapitel XII finder anvendelse på territoriet Sydvestafrika i den forstand, at den indeholder et middel til at stille området under formynderskabssystemet, men uden at pålægge unionen en juridisk forpligtelse til at gøre dette;

3) at ændring af Sydvestafrikas internationale status kun kan træffes af Den Sydafrikanske Union og De Forenede Nationer i forening.

Generaldebatten om emnet formede sig mere fredelig og saglig end i de fleste foregående år. Der blev i 4. udvalg foreslået 3 resolutionsudkast vedrørende iværksættelsen af domstolens rådgivende udtalelse: Eet fremsat af Brasilien, Cuba, Mexico, Syrien og Uruguay, et andet af Indien, Indonesien og Philippinerne og et tredje af Amerikas Forenede Stater, Danmark, El Salvador, Irak, Norge, Peru, Thailand og Venezuela. Endvidere blev der fremsat to resolutionsudkast vedrørende internationalt formynderskab for Sydvestafrika.

Ved forelæggelsen af det af Amerikas Forenede Stater og Danmark stillede resolutionsforslag bemærkede den danske repræsentant, H. Lannung, at plenarforsamlingen havde handlet klogt i at anmode domstolen om det nu foreliggende responsum, idet dette var en klar udtalelse, som man fra dansk side kunne hilse med glæde, og det var at håbe, at Den Sydafrikanske Union ville acceptere den og opfylde de forpligtelser, der ifølge domstolens opfattelse påhvilede unionen. Om iværksættelsen af den rådgivende udtalelse burde der finde drøftelser sted med unionens regering. — Angående resolutionsforslaget fremhævedes dets klare og præcise formulering, og det anbefalede som bedst egnet til at give positive resultater.

Efter en drøftelse af resolutionsforslagene trak Indien, Indonesien og Philippinerne deres resolutionsforslag tilbage, mod at Brasilien m. fl. accepterede visse ændringer til deres resolution. Det således reviderede resolutionsudkast kom først til afstemning og godkendtes med 26 stemmer mod 21, herunder de nordiske lande.

Under hensyn til dette resolutionsforslags vedtagelse kom det af Danmark o. a.

*) Se beretn. 1. saml. 1. del, s. 4, og 2. del, s. 60.

- — 2. — , s. 52.

- — 3. — 1. del, s. 59, og

- — 4. — , s. 45.